

32008L0009

20.2.2008.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 44/23

DIREKTIVA VIJEĆA 2008/9/EZ**od 12. veljače 2008.****o utvrđivanju detaljnih pravila za povrat poreza na dodanu vrijednost, predviđenih u Direktivi 2006/112/EZ, poreznim obveznicima koji nemaju poslovni nastan u državi članici povrata, već u drugoj državi članici**

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 93.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta ⁽¹⁾,uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽²⁾,

budući da:

- (1) Značajni problemi pojavili su se za upravna tijela država članica i za poduzeća prilikom primjene propisa određenih Direktivom Vijeća 79/1072/EEZ od 6. prosinca 1979. o usklađivanju zakonodavstava država članica o porezu na promet – Postupci za povrat poreza na dodanu vrijednost poreznim obveznicima koji nemaju poslovni nastan na području države ⁽³⁾.
- (2) Postupci utvrđeni u toj Direktivi trebaju se izmijeniti s obzirom na rok unutar kojeg poduzeća treba obavijestiti o odlukama vezano uz povrat. Istodobno je potrebno odrediti da i poduzeća trebaju dati svoje odgovore u određenim rokovima. Osim toga, postupak treba pojednostavniti i modernizirati omogućavanjem uporabe modernih tehnologija.
- (3) Novi bi postupak trebao poboljšati položaj poduzeća budući da su države članice dužne plaćati kamate ako prekasno vrate povrat, a i pravo poduzeća na žalbu bit će ojačano.
- (4) Radi jasnoće i lakše čitljivosti potrebno je odluku o primjeni Direktive 79/1072/EEZ, prethodno sadržanu u Direktivi Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost ⁽⁴⁾, unijeti u ovu Direktivu.

(5) Budući da ciljeve ove Direktive države članice ne mogu zadovoljavajuće postići, pa bi ih se, stoga, radi opsega mjera bolje postiglo na razini Zajednice, Zajednica može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti kako je određeno u članku 5. Ugovora. U skladu s načelom razmjernosti kako je određeno u tom članku, ova Direktiva ne prekoračuje okvire za postizanje tih ciljeva.

(6) U skladu s točkom 34. Međuinstitucionalnog sporazuma o boljoj zakonodavnoj djelatnosti ⁽⁵⁾ države članice potiču se da za sebe i u interesu Zajednice sastave vlastite tablice koje će, koliko je to moguće, prikazivati korelaciju između ove Direktive i njihovih mjera za prenošenje propisa EU-a u nacionalne propise te da ih objave.

(7) U interesu jasnoće, Direktiva 79/1072/EEZ stavlja se izvan snage, uz uvjet nužnih prijelaznih mjera vezano uz zahtjeve za povrat podnesene prije 1. siječnja 2010.,

DONIJELO JE OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

Ovom se Direktivom utvrđuju detaljna pravila za povrat poreza na dodanu vrijednost (PDV) kako je propisano u članku 170. Direktive 2006/112/EZ poreznim obveznicima koji nemaju poslovni nastan u državi članici povrata, a koji zadovoljavaju uvjete utvrđene u članku 3.

Članak 2.

Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:

1. „porezni obveznik koji nema poslovni nastan u državi članici povrata” znači porezni obveznik u okviru značenja članka 9. stavka 1. Direktive 2006/112/EZ koji nema poslovni nastan u državi članici povrata već je nastanjen na području druge države članice;

⁽¹⁾ SL C 285 E, 22.11.2006., str. 122.

⁽²⁾ SL C 28, 3.2.2006., str. 86.

⁽³⁾ SL L 331, 27.12.1979., str. 11. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 2006/98/EZ (SL L 363, 20.12.2006., str. 129.).

⁽⁴⁾ SL L 347, 11.12.2006., str. 1. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 2007/75/EZ (SL L 346, 29.12.2007., str. 13.).

⁽⁵⁾ SL C 321, 31.12.2003., str. 1.

2. „država članica povrata” znači država članica u kojoj je PDV naplaćen poreznom obvezniku koji nema nastan u državi članici povrata za robu i usluge koje mu je isporučio drugi porezni obveznik u toj državi članici ili za uvoz robe u tu državu članicu;
3. „rok za povrat” znači rok spomenut u članku 16. obuhvaćen zahtjevom za povrat;
4. „zahtjev za povrat” znači zahtjev za povrat PDV-a naplaćenog u državi članici povrata poreznom obvezniku koji nema nastan u državi članici povrata za robu i usluge koje mu je isporučio drugi porezni obveznik u toj državi članici ili za uvoz robe u tu državu članicu;
5. „podnositelj zahtjeva” znači porezni obveznik koji nema nastan u državi članici povrata koji podnosi zahtjev za povrat.

Članak 3.

Ova se Direktiva primjenjuje na svakog poreznog obveznika koji nema nastan u državi članici povrata i koji zadovoljava sljedeće kriterije:

- (a) tijekom razdoblja za povrat u državi članici povrata nije imao sjedište svoje gospodarske djelatnosti ni stalni poslovni nastan iz kojega bi obavljao svoje poslovne transakcije ili, ako nije postojalo takvo sjedište ili nastan, nije imao poreznu rezidentnost ni uobičajeno boravište;
- (b) tijekom roka za povrat nije isporučivao nikakvu robu ni usluge za koje se smatra da su bile isporučene u državu članicu povrata, osim sljedećih transakcija:
 - i. isporuka transportnih usluga i njima srodnih usluga, izuzetih prema člancima 144., 146., 148., 149., 151., 153., 159. ili 160. Direktive 2006/112/EZ;
 - ii. isporuka robe i usluga osobi koja je obvezna plaćati PDV u skladu s člancima od 194. do 197. i članku 199. Direktive 2006/112/EZ.

Članak 4.

Ova se Direktiva ne primjenjuje na:

- (a) iznose PDV-a koji su prema zakonodavstvu države članice povrata bili neispravno obračunati;

- (b) iznose PDV-a koji su bili obračunati za isporuku robe čija isporuka je ili bi mogla biti izuzeta prema članku 138. ili članku 146. stavku 1. točki (b) Direktive 2006/112/EZ.

Članak 5.

Svaka država članica vraća svakom poreznom obvezniku koji nema poslovni nastan u državi članici povrata PDV naplaćen za robu i usluge koje su mu isporučili drugi porezni obveznici u toj državi članici ili za uvoz robe u tu državu članicu ako se ta roba i usluge koriste u svrhu sljedećih transakcija:

- (a) transakcije navedene u članku 169. stavcima (a) i (b) Direktive 2006/112/EZ;
- (b) transakcije osobi koja je obvezna plaćati PDV u skladu s člancima 194. do 197. i članku 199. Direktive 2006/112/EZ kako se primjenjuje u državi članici povrata.

Ne dovodeći u pitanje članak 6., za potrebe ove Direktive pravo na ulaz povrata poreza određuje se prema Direktivi 2006/112/EZ kako se primjenjuje u državi članici povrata.

Članak 6.

Kako bi ispunio uvjete za povrat u državi članici povrata, porezni obveznik koji nema poslovni nastan u državi članici povrata mora provesti transakcije kojima će ostvariti pravo na porezni odbitak u državi članici poslovnog nastana.

Kada porezni obveznik koji nema poslovni nastan u državi članici povrata u državi članici u kojoj ima poslovni nastan obavlja transakcije koje podliježu pravu na povrat poreza i transakcije koje ne podliježu tom pravu u toj državi članici, država članica povrata vraća samo onaj dio PDV-a koji se vraća u skladu s člankom 5. i koji se pripisuje prethodnim transakcijama u skladu s člankom 13. Direktive 2006/112/EZ kako se primjenjuje u državi članici poslovnog nastana.

Članak 7.

Kako bi dobio povrat PDV-a u državi članici povrata, porezni obveznik koji nema poslovni nastan u državi članici povrata naslovljava svoj elektronički zahtjev za povrat na tu državu članicu i podnosi ga državi članici u koji je nastanjen putem elektroničkog portala koji je postavila ta država članica.

Članak 8.

1. Zahtjev za povrat sadrži sljedeće podatke:

- (a) ime i punu adresu podnositelja zahtjeva;
- (b) adresu za kontakt elektroničkim putem;
- (c) opis poslovne djelatnosti podnositelja zahtjeva za koju se isporučuju roba i usluge;
- (d) rok za povrat obuhvaćen zahtjevom;
- (e) izjavu podnositelja zahtjeva da nije isporučivao nikakvu robu ni usluge koje su se isporučivale u državu članicu povrata tijekom tog razdoblja, osim transakcija navedenih u točkama i. i ii. članka 3. stavka (b);
- (f) identifikacijski broj za PDV podnositelja zahtjeva ili porezni broj;
- (g) podatke o bankovnom računu uključujući šifre IBAN i BIC.

2. Osim podataka navedenih u stavku 1., na svakom se zahtjevu za povrat, za svaku državu članicu povrata i za svaki račun ili uvozni dokument, navode sljedeći podaci:

- (a) ime i puna adresa isporučitelja;
- (b) osim u slučaju uvoza, identifikacijski broj za PDV ili porezni broj isporučitelja kako su dodijeljeni od strane države članice povrata u skladu s odredbama članka 239. i 240. Direktive 2006/112/EZ;
- (c) osim u slučaju uvoza, prefiks države članice povrata u skladu s člankom 215. Direktive 2006/112/EZ;
- (d) datum i broj računa ili uvoznog dokumenta;
- (e) oporezivi iznos i iznos PDV-a izražen u valuti države članice povrata;
- (f) iznos odbitka PDV-a obračunatog u skladu s člankom 5. i drugim stavkom članka 6. izražen u valuti države članice povrata;

(g) gdje je primjenjivo, dio odbitka izračunan u skladu s člankom 6. izražen kao postotak;

(h) vrsta stečenih roba i usluga opisanih u skladu sa šiframa iz članka 9.

Članak 9.

1. U zahtjevu za povrat vrsta stečene robe i usluga opisuje se sljedećim šiframa:

- 1 = gorivo;
- 2 = najam prijevoznih sredstava;
- 3 = izdatak vezan uz prijevozno sredstvo (izuzev robe i usluga navedenih pod šiframa 1 i 2);
- 4 = cestarine i naknade za korištenje cesta;
- 5 = putni troškovi, kao što su naknade za taksi i sredstva javnog prijevoza;
- 6 = smještaj;
- 7 = hrana, piće i ugostiteljske usluge;
- 8 = ulaznice za sajmove i izložbe;
- 9 = izdatak na luksuzne proizvode, razonodu i zabavu;
- 10 = ostalo.

Ako se upisuje šifra 10, navodi se vrsta isporučene robe i usluga.

2. Država članica povrata može od podnositelja zahtjeva zahtijevati da priloži dodatne elektronički šifrirane informacije vezano uz svaku šifru navedenu u stavku 1. u mjeri u kojoj su takve informacije potrebne radi ograničenja prava odbitka poreza prema Direktivi 2006/112/EZ kako se primjenjuje u državi članici povrata ili za provedbu relevantnih izuzeća zaprimljenih od države članice povrata prema člancima 395. ili 396. te Direktive.

Članak 10.

Ne dovodeći u pitanje zahtjeve za informacijama prema članku 20., država članica povrata može od podnositelja zahtjeva tražiti da elektroničkim putem podnese kopiju računa ili uvozni dokument uz zahtjev za povrat kada oporezivi iznos na računu ili uvoznom dokumentu iznosi 1 000 EUR ili više ili jednak iznos u nacionalnoj valuti. Kada se račun odnosi na gorivo, prag je 250 EUR ili jednak iznos u nacionalnoj valuti.

Članak 11.

Država članica povrata može od podnositelja zahtjeva zahtijevati da priloži opis svoje poslovne djelatnosti koristeći usklađene šifre određene u skladu s drugim podstavkom članka 34.a stavka 3. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1798/2003 ⁽¹⁾.

Članak 12.

Država članica povrata može odrediti koji jezik ili jezike treba koristiti podnositelj zahtjeva za navođenje informacija u zahtjevu za povrat ili mogućih dodatnih informacija.

Članak 13.

Ako se, nastavno na podnošenje zahtjeva za povrat, dio poreznog odbitka usklađuje prema članku 175. Direktive 2006/112/EZ, podnositelj zahtjeva vrši ispravak navedenog iznosa ili onog već povraćenog.

Ispravak se radi u zahtjevu za povrat tijekom kalendarske godine nakon odnosnog razdoblja za povrat ili ako podnositelj zahtjeva ne podnese zahtjev za povrat tijekom te kalendarske godine, podnoseći zaseban zahtjev za povrat putem elektroničkog portala koji je uspostavila država članica poslovnog nastana.

Članak 14.

1. Zahtjev za povrat odnosi se na sljedeće:

(a) kupnju robe ili usluga za koju je izdan račun tijekom razdoblja za povrat, uz uvjet da je obveza plaćanja PDV-a nastala prije ili u vrijeme izdavanja računa ili za koju je obveza plaćanja PDV-a nastala tijekom razdoblja za povrat uz uvjet da je račun za kupnju izdan prije nastanka obveze plaćanja poreza;

(b) uvoz robe tijekom razdoblja za povrat.

2. Osim na transakcije navedene u stavku 1., zahtjev za povrat može se odnositi na račune ili uvozne dokumente koji

nisu obuhvaćeni prethodnim zahtjevima za povrat, a odnose se na transakcije izvršene tijekom predmetne kalendarske godine.

Članak 15.

1. Zahtjev za povrat podnosi se državi članici nastana najkasnije do 30. rujna kalendarske godine koja slijedi nakon razdoblja povrata. Zahtjev se smatra podnesenim samo ako je podnositelj ispunio sve podatke zahtijevane prema člancima 8., 9. i 11.

2. Država članica nastana šalje podnositelju zahtjeva elektroničku potvrdu o primitku bez odgode.

Članak 16.

Razdoblje za povrat nije duže od jedne kalendarske godine ni kraće od tri kalendarska mjeseca. Zahtjevi za povrat se, međutim, mogu odnositi na razdoblje kraće od tri mjeseca kada razdoblje predstavlja ostatak kalendarske godine.

Članak 17.

Ako se zahtjev za povrat odnosi na razdoblje kraće od jedne kalendarske godine, ali ne kraće od tri mjeseca, iznos PDV-a koji se potražuje u zahtjevu ne može biti manji od 400 EUR ili jednakog iznosa u nacionalnoj valuti.

Ako se zahtjev za povrat odnosi na razdoblje za povrat u kalendarskoj godini ili ostatku kalendarske godine, iznos PDV-a ne može biti manji od 50 EUR ili jednakog iznosa u nacionalnoj valuti.

Članak 18.

1. Država članica nastana ne prosljeđuje zahtjev državi članici povrata kada se tijekom razdoblja za povrat na podnositelja zahtjeva primjenjuje bilo koja od sljedećih okolnosti u državi članici nastana:

(a) nije porezni obveznik PDV-a;

(b) obavlja samo isporuku robe ili usluga za koje vrijedi izuzeće bez prava odbitka PDV-a plaćenog u prethodnoj fazi u skladu s člancima 132., 135., 136., 371., člancima 374. do 377., člankom 378. stavkom 2. točkom (a), člankom 379. stavkom 2. ili člancima 380. do 390. Direktive 2006/112/EZ ili odredbama kojima se predviđaju jednaka izuzeća sadržanima u Aktu o pristupanju iz 2005.;

(c) potpada u izuzeće za male poduzetnike predviđeno člancima 284., 285., 286. i 287. Direktive 2006/112/EZ;

⁽¹⁾ SL L 264, 15.10.2003., str. 1.

(d) obuhvaćen je programom paušalnog oporezivanja za poljoprivrednike propisane člancima 296. do 305. Direktive 2006/112/EZ.

2. Država članica nastana obavještava podnositelja zahtjeva elektroničkim putem o odluci koju je donijela prema stavku 1.

Članak 19.

1. Država članica povrata obavještava podnositelja zahtjeva bez odgode, elektroničkim putem, o datumu kad je zaprimila zahtjev.

2. Država članica povrata obavještava podnositelja zahtjeva o svojoj odluci da odobri ili odbije zahtjev za povrat u roku od četiri mjeseca od kada ga je zaprimila od te države članice.

Članak 20.

1. Kada država članica povrata smatra da nema sve potrebne informacije na temelju kojih bi donijela odluku vezano uz cijeli ili dio zahtjeva za povrat, ona može elektroničkim putem zatražiti dodatne informacije posebno od podnositelja zahtjeva ili od nadležnih tijela države članice nastana unutar četveromjesečnog razdoblja navedenog u članku 19. stavku 2. Kada se dodatne informacije zahtijevaju od nekoga drugog, a ne od podnositelja zahtjeva ili nadležnog tijela države članice, zahtjev se prosljeđuje elektroničkim putem samo ako je takav način dostupan primatelju zahtjeva.

Prema potrebi, država članica povrata može zatražiti daljnje dodatne informacije.

Informacije zatražene u skladu s ovim stavkom mogu uključivati podnošenje originala ili kopije odgovarajućeg računa ili uvoznog dokumenta kada država članica povrata ima opravdane sumnje u valjanost ili točnost pojedinog zahtjeva. U tom se slučaju pragovi navedeni u članku 10. ne primjenjuju.

2. Državi članici povrata informacije zatražene pod stavkom 1. moraju biti dostavljene u roku jednog mjeseca od dana kada je zahtjev dostavljen primatelju.

Članak 21.

Kada država članica povrata zatraži dodatne informacije ona obavještava podnositelja zahtjeva o svojoj odluci da odobri ili odbije zahtjev za povrat u roku od dva mjeseca od primitka zatraženih informacija ili ako nije primila odgovor na svoj zahtjev u roku od dva mjeseca od isteka roka propisanog u članku 20. stavku 2. Međutim, rok raspoloživ za odluku s obzirom na cijeli ili dio zahtjeva za povrat uvijek iznosi najmanje šest mjeseci od dana kad je država članica povrata primila zahtjev.

Kada država članica povrata zatraži dodatne informacije, ona obavještava podnositelja zahtjeva o svojoj odluci s obzirom na cijeli ili dio zahtjeva za povrat u roku od osam mjeseci od kad je ta država članica primila zahtjev.

Članak 22.

1. Kada se zahtjev za povrat odobri, država članica povrata plaća povrat odobrenog iznosa najkasnije u roku od 10 radnih dana od isteka roka navedenog u članku 19. stavku 2. ili, kada se traže dodatne ili daljnje informacije, do isteka rokova navedenih u članku 21.

2. Povrat se isplaćuje u državi članici povrata ili, na zahtjev podnositelja zahtjeva, u bilo kojoj drugoj državi članici. U ovom drugom slučaju država članica povrata odbit će bankovne naknade za prijenos od iznosa koji treba isplatiti podnositelju zahtjeva.

Članak 23.

1. Kada je zahtjev za povrat odbijen u cijelosti ili djelomično, država članica povrata obavještava podnositelja zahtjeva o svojoj odluci zajedno s razlozima za odbijanje.

2. Žalbe protiv rješenja o odbijanju zahtjeva za povrat podnositelj zahtjeva može podnijeti nadležnim tijelima države članice povrata u oblicima i u rokovima propisanim za žalbe u slučaju zahtjeva za povrat osoba koje imaju poslovni nastan u toj državi članici.

Ako se prema nacionalnom zakonodavstvu države članice povrata izostanak donošenja odluke vezano uz zahtjev za povrat, u rokovima određenima u ovoj Direktivi, ne smatra ili kao odobrenje ili kao odbijanje, svi upravni ili sudski postupci koji su poreznom obvezniku s poslovnim nastanom u toj državi članici dostupni u toj situaciji jednako će biti dostupni i podnositelju zahtjeva. Ako takvi postupci nisu dostupni, izostanak donošenja odluke vezano uz zahtjev za povrat u tim rokovima znači da se zahtjev smatra odbijenim.

Članak 24.

1. Kada je povrat ostvaren na prijevaran ili drukčije nepravilan način, nadležno tijelo u državi članici povrata izravno pokreće postupak naplate krivo uplaćenih iznosa kao i kazni i kamata nametnutih u skladu s postupkom primjenjivim u državi članici povrata, ne dovodeći u pitanje odredbe o uzajamnoj pomoći za naplatu PDV-a.

2. U slučaju upravne kazne ili kamate koja je određena ali nije plaćena, država članica povrata može obustaviti bilo koji daljnji povrat predmetnom poreznom obvezniku do visine neplaćenog iznosa.

Članak 25.

Država članica povrata uzima u obzir kao smanjenje ili povećanje iznosa povrata svaku ispravku vezano uz prethodni zahtjev za povrat u skladu s člankom 13. ili, u slučaju podnošenja zasebnog zahtjeva za povrat, u obliku zasebnog plaćanja ili naplate.

Članak 26.

Država članica povrata plaća kamate podnositelju zahtjeva na iznos povrata koji treba platiti ako je povrat plaćen nakon najkasnijeg dana plaćanja prema članku 22. stavku 1.

Ako podnositelj zahtjeva ne podnese dodatne ili daljnje informacije koje je tražila država članica povrata u određenom roku, prvi se stavak ne primjenjuje. On se također ne primjenjuje dok država članica povrata ne primi dokumente koji se šalju elektronički u skladu s člankom 10.

Članak 27.

1. Kamate se obračunavaju od dana nastavno na zadnji dan za plaćanje povrata sukladno članku 22. stavku 1. do dana dok povrat nije zaista plaćen.

2. Kamatne su stope jednake kamatnoj stopi primjenjivoj za povrate PDV-a poreznim obveznicima s nastanom u državi članici povrata prema nacionalnom zakonodavstvu te države članice.

Ako se prema nacionalnom zakonodavstvu ne plaćaju kamate za povrate poreza poreznim obveznicima s nastanom, plative kamate jednake su naplati kamate ili jednakovrijednoj naplati koju primjenjuje država članica povrata za zakašnjela plaćanja PDV-a poreznih obveznika.

Članak 28.

1. Ova se Direktiva primjenjuje na zahtjeve za povrat podnesene nakon 31. prosinca 2009.

2. Direktiva 79/1072/EEZ stavlja se izvan snage s učinkom od 1. siječnja 2010. Međutim, njezine se odredbe nastavljaju primjenjivati na zahtjeve za povrat podnesene prije 1. siječnja 2010.

Upućivanja na Direktivu stavljenju izvan snage smatraju se upućivanjima na ovu Direktivu, osim kod zahtjeva za povrat podnesenih prije 1. siječnja 2010.

Članak 29.

1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom s učinkom od 1. siječnja 2010. One o tome odmah obavještavaju Komisiju.

Kada države članice donose takve odredbe, te odredbe prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja određuju države članice.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 30.

Ova Direktiva stupa na snagu na dan objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 31.

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 12. veljače 2008.

Za Vijeće
Predsjednik
A. BAJUK